

Appel iværksat den 3. marts 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 21. december 2021 i sag T-796/19, HB mod Europa-Kommissionen

(Sag C-161/22 P)

(2022/C 244/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà og B. Araujo Arce, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: HB

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 21. december 2021 (sag T-796/19) ophæves, for så vidt som den afviste annullationsøgsmålet til prøvelse af Kommissionens afgørelse C(2019)7318 final af 15. oktober 2019 (domskonklusionens punkt 1), og pålagde Kommissionen at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler (domskonklusionens punkt 3).
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling.
- HB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Kommissionen fremsat tre anbringender.

Det første anbringende vedrører en fejlagtig retlig kvalificering: Retten så bort fra og gjorde bestemmelserne i den af Kommissionen truffene afgørelse under udøvelse af sine offentligretlige beføjelser i kontraktmæssig sammenhæng ineffektive ved at kvalificere disse foranstaltninger som kontraktmæssige foranstaltninger og ved at lade dem være undergivet den ret, der skal træffe afgørelse om kontraktforholdet. Denne fejlagtige retlige kvalificering har påvirket den appellerede doms præmis 62-87.

Det andet anbringende vedrører en fejlagtig retlig kvalificering for så vidt angår denne afgørelses artikel 1 (dommens præmis 62-73) og en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder. Ved at kvalificere den første artikel i afgørelsen, som fastslår HB's ansvar i forbindelse med begåelsen af en uregelmæssighed i proceduren for tildeling af en kontrakt, gengav Retten de faktiske omstændigheder urigtigt og foretog en urigtig kvalificering af artikel 1 som værende kontraktmæssig.

Det tredje anbringende vedrører en fejlagtig retlig kvalificering for så vidt angår afgørelses artikel 2 og 3 (dommens præmis 74-83). Ved at kvalificere nedsættelsen af kontraktens pris til 0 EUR og ved at tilbagesøge de allerede udbetalte beløb handlede Kommissionen ikke i kontraktmæssig sammenhæng, men udøvede sine offentligretlige beføjelser. Retten tog fejl, da den sidestillede bestemmelserne i disse artikler med konsekvenserne af en annullation af en kontrakt ved svig eller mangler ved samtykket.

Appel iværksat den 3. marts 2022 af MG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 21. december 2021 i sag T-573/20, MG mod Den Europæiske investeringsbank

(Sag C-173/22 P)

(2022/C 244/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: MG (ved avocate L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske investeringsbank (EIB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen fremmes til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.

- Rettens dom af 21. december 2021 i sag T-573/20 ophæves.
- Herefter gives appellanten medhold i sine påstande i første instans og følgelig
 - annulleres EIB's afgørelse af 11. oktober 2018, hvorved appellanten blev frataget familietillæg (herunder bl.a. udgifter til børnepasning og børnehave, som EIB uretmæssigt havde fratrukket appellants løn indtil november 2019) og de deraf afledte økonomiske rettigheder (herunder bl.a. skattefradrag og godtgørelse af de udgifter til lægebehandling af børn, som appellanten havde afholdt)
 - annulleres om fornødent skrivelsen/afgørelse af 7. januar 2019 om afslag på samtlige de af appellanten indgivne anmodninger
 - annulleres om fornødent EIB's afgørelse af 30. juli 2020, hvori det blev konstateret, at et mæglingsresultat ikke kunne opnås, og hvorved afgørelsen af 11. oktober 2018 blev bekræftet
 - tilkendes appellanten erstatning for de lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med appellen har appellanten fremsat følgende anbringender:

- I den appellerede dom er der anlagt en urigtig forståelse af begrebet retten til forsvar.
- Den appellerede dom tilsidesætter de gældende regler om begrundelsespligt.
- I den appellerede dom er der foretaget en urigtig gengivelse af sagsakterne, og der er anlagt en urigtig forståelse af begrebet åbenbart urigtigt skøn. Desuden tilsidesætter den appellerede dom ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet, idet formalitetsindsigelsen vedrørende de administrative bestemmelser om familietillæg ikke blev taget til følge.
- Den appellerede dom tilsidesætter gældende retsfor skrifter (artikel 3.4 i forordning nr. 260/68 ⁽¹⁾).
- I den appellerede dom er der foretaget en urigtig gengivelse af sagsakterne i forbindelse med forkastelsen af det femte anbringende, artikel 85 i Rettens procesreglement er blevet tilsidesat, og der er foretaget en urigtig kvalificering af de faktiske omstændigheder. Retten har ikke fuldt ud besvaret de fremførte klagepunkter og har tilsidesat sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 af 29.2.1968 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De europæiske Fællesskaber (EFT 1968, L 56, s. 8).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca do Porto Juízo Local
Cível da Maia (Portugal) den 15. marts 2022 — WH og NX mod TAP — Transportes Aéreos
Portugueses, SGPS, S.A.**

(Sag C-202/22)

(2022/C 244/20)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca do Porto Juízo Local Cível da Maia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WH og NX

Sagsøgt: TAP — Transportes Aéreos Portugueses, SGPS, S.A.